

JAN PAUL SCHUTTEN

Nieuwe streken van
Pim & Pom

MET ILLUSTRATIES VAN
FIEP WESTENDORP

Naar het idee van Mies Bouhuys

'VOLT

Amsterdam 2025

Inhoud

Pim en Pom	4
Het kleppermonster	6
Visite	11
Het grote griezelige ding	16
Pom... poensoep	22
De zachte mand	28
Ik zal nooit meer stout zijn	30
Vosje	36
De overleefhut	42
Later als ik groot ben	48
Ik zie, ik zie wat jij niet ziet	50
De rode kater	56
De piepende krant	62
Jarig?	70
Op televisie	76
Winnie de poes	80
O pimmenboom	86
Topkok Pim	91
De krantenpoezen	97
Tijd voor kattenkwaad	102

Pim en Pom

Dit is Pim en daar heb je Pom.
Pom is slim en Pim een beetje dom.
Pim heeft een wit met rood gestreepte vacht.
Pom is zwart, zo donker als de nacht.
Het zijn twee lieve poesjes,
waar iedereen van houdt.
Ook al zijn ze soms ondeugend,
en zo nu en dan best stout.

Ze zitten vaak te klieren,
doen van alles wat niet mag.
Maar het zijn zulke leuke dieren.
dat iedereen dan lacht.
Wanneer ze met hun nagels
weer krabben aan 't behang
of met modderige pootjes racen
door de pas geпоetste gang.

Ze spelen met wc-papier
of hangen in gordijnen.
Verstoppen zich onder het bed
om uren te verdwijnen.
Ze stelen van het aanrecht.
Springen in elke doos.
Maar wat ze ook maar uithalen,
nooit wordt iemand boos.
(Nou ja... nooit een hele poos.)

Ze ontsnappen soms naar buiten
en spelen op de daken,
waar ze mensen in de nacht
miauwend wakker maken.

De vrouw die roept dan 'Pim en Pom!'
en haalt ze snel naar binnen.
De poesjes kruipen in hun mand
en gaan heerlijk liggen spinnen.

Je snapt het vast en zeker al:
met die twee wordt het nooit saai.
Dus geef ze maar een knuffel,
een kusje en een aai!

Later als ik groot ben

Later als ik groot ben,
word ik een stoere kater.
Dan reis ik in mijn eentje
over het schuimende woeste water.
Ik vaar de hele wereld rond
over alle oceanen.
Zo vaar ik door en door en door,
dwars door stormen en orkanen.

In elk land waar ik kom
koop ik een cadeautje.
Dat neem ik mee voor mijn vriendje Pom.
En ik bewaar het in mijn bootje.
Ik vaar elke dag weer verder
wel honderdduizend mijlen.
Pas als ik elk land heb gezien
hijs ik weer de zeilen.

Als ik overal ben geweest,
keer ik mijn bootje om.
Dan vaar ik naar mijn mandje terug
en naar die lieve gekke Pom.

‘Maar Pim!’ zegt Pom. ‘Dat hoeft toch niet.
Blijf gezellig thuis bij mij.
Laat die cadeautjes lekker liggen.
Want het grootste geschenk ben jij.’